DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 24sten JANUARY, 1829. N. 4

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

IS DON MIGUEL WETTIG KONING VAN PORTUGAL OF IS HY EEN OVERHEERSCHER.

De toelichting van deze vraag, die zelfs in de diplomatische kringen een gewigtig onderwerp van redekaveling voor en tegen is geworden, zal ongetwyfeld aan onze lezers welkom zyn.

Verstaat men door *Wettig Souverein* alleen dengenen, die, volgens het regt der geboorte, den troon beklimt, of door den algemeenen wensch der bevolking daarop verheven wordt, gelyk zulks in ons vaderland plaats heeft, dan is *Don Miguel* geenszins als Wettig Koning van *Portugal* aan te zien.

Ondanks alle pogingen en die van zyne aanhangers om ons van de wettigheid zyner vorderingen te overtuigen, hetzy door schavotten en prevotale geregtshoven, hetzy door het aanhalen van verdraaide grondwetten der monarchie, zyn de regten van *Don Miguel* even zoo zwak als zyne aanmatiging buitensporig is. De glimp van wettigheid, door hem en zyne volgelingen aan zyne overheersching gegeven, is een bloote schyn, en de wetten zelven wyzen uit, dat hy een overweldiger en een dwingeland, en dat zyne aanhangers verraders zyn.— Die wetten schragen alleen het regt van *Don Pedro IV.* en van zyne nakomelingen. Vermits men echter in *Portugal Don Pedro* van den troon vervallen heeft willen verklaren, en tot dat einde de grondwetten des Koningryks heeft durven inroepen, is het belangryk te onderzoeken, of die wetten eenige dubbelzinnigheid behelzen, die *Don Miguel's* heerschzuchtige ontwerpen kunnen begunstigen. Hoezeer de gemelde wetten van de twaalfde eeuw herkomstig zyn, is de bewoording daarvan, gelyk straks blyken zal, volkomen duidelyk en onmiskenbaar.

Men heeft het regt van *Don Pedro* willen betwisten, onder voorwendsel, dat hy, souverein van een vreemd land zynde, overeenkomstig de grondwet der monarchie, geen Koning van *Portugal* konde zyn. Deze grondwet is de *wet van de Staten Generaal van Lamego, van het jaar* 1143. Laat ons dan die wet aanhalen, om te zien of men haar met opregtheid heeft toegepast.

"Art 1. Dat onze Koning en Heer ALPHONSO leve, en over ons regere! Indien hy mannelyke kinderen heeft, dat zy onze Koningen worden! De zoon zal opvolger van den vader zyn; vervolgens zal de kleinzoon, daarna de achter-kleinzoon, en zoo voorts ten eeuwigen dage, de regtmatige troonsopvolger zyn.

"Art. 2. Komt de oudste zoon des Konings te overlyden, terwyl zyn vader nog in leven is, zoo zal de tweede zoon, na den dood des vaders, onze Koning zyn; de derde zoon zal den tweeden, en de vierde den derden opvolgen.

"Art. 3. Sterft de Koning zonder mannelyke telgen na te laten, zoo zal 'sKonings broeder (zoo hy een broeder heeft) de opvolger van den troon en onze Koning zyn.

"Art. 4 en 5. Heeft de Koning van *Portugal* geene zonen, maar heeft hy eene dochter, zoo zal zy na den dood des Konings, onze Koningin zyn, mits zy een Portugeesch edelman huwe, die alsdan den titel van Koning niet voeren zal, alvorens hy by de Koningin een mannelyk kind hebbe (*).

"Art. 6. Deze wet zal altyd moeten gehandhaafd en opgevolgd worden, opdat de oudste dochter des Konings tot haren gemaal geen' ander' dan een Portugeesch edelman hebbe, en *vreemde vorsten* nimmer onze Koningen mogen worden. Indien 'sKonings dochter eenen Prins uit een vreemd land huwde (†), zal zy nimmer als Koningin erkend worden, alzoo wy niet gedoogen willen, dat ons volk gehoorzamen zal *aan eenen Vorst, die niet van geboorte een Portugees is*, nademaal het onze onderdanen en onze landgenooten zyn, die ons, uit vryen wil en zonder hulp van vreemden, tot Koning over hen verheven hebben, door hunne eigene dapperheid en zelfs ten koste van hun bloed."

Hoe zal men *Don Pedro* het regt van opvolging op den troon van *Portugal* ontzeggen, indien hy, als oudste zoon des Konings, de hoedanigheid, welke de wet vereischt, in zich vereenigt? Ziet niet iedereen dat de wet, onder de benaming van *vreemde Prins*, eenen Prins verstaat, die *niet in Portugal geboren* is, en geenszins den genen, die, een geboren Portugeesch Prins zynde, naar een ander land vertrokken is om dat te regeren? Ware dit anders, hoe zoude dan ALPHONSO, Souverein-Graaf van *Boulogne*, zynen broeder SANCHO II. Koning van *Portugal* hebben kunnen opvolgen, en in *Portugal* geregeerd hebben onder den naam van ALPHONSO III. (‡)— Geeft niet reeds de bloote letter der wet te kennen, dat zy door *vreemden Prins* eenen Prins verstaat, die *geen geboren Prins van Portugal* is, al ware hy ook *een Prins, die een geboren Portugees was?* Met andere woorden: dat men een geboren Prins van *Portugal* zyn kan, zonder in *Portugal* geboren te zyn? Immers zal de zoon van een vreemden Vorst, in *Portugal* geboren zynde, daarom nog geen geboren Prins van *Portugal* zyn; zoo min als een zoon van den Koning van *Portugal*, in een vreemd land geboren zynde, ophouden kan een geboren Prins van *Portugal* te zyn.

Koning *Don Pedro*, derhalve, ofschoon hy Souverein is van een land dat van *Portugal* vervreemd is, blyft niettemin erfgenaam van de Portugeesche Kroon, overeenkomstig met de grondwet van 1143, om dat hy de oudste zoon van den jongst aanwezigen Koning is, en daardoor alleen alle vereischten van die grondwet vervult.

Te vergeefs hebben de handlangers van *Don Miguel*, in de verlegenheid waarin deze wet hen bragt, eene memorie van advys uit de aloude archieven opgedolven, welke de Staten-Generaal van *Lissabon* in 1641 aan den Koning hebben aangeboden. Te vergeefs hebben zy door dit stuk een schyn van regtmatigheid aan hunne verlangens willen geven. De regten van *Don Pedro* zyn en blyven onschendbaar voor allen, die zich met de grondwetten van het Ryk en met dat aangehaalde stuk zelven bekend hebben gemaakt. Vooreerst, is dat *advys* nul en van geener waarde, *omdat het nimmer kracht van wet verkregen heeft*, alzoo het den regerenden Koning, aan wien het werd aangeboden, niet werd gehomologeerd. Gevolgelyk zinken alle redeneringen, op grond van dat advys, ten voordeele van Don Miguel gedaan, in het niet, om dat zy geen hoegenaamden vasten grondslag hebben. Ten tweede, al ware dat advys ook als eene wet des Ryks aangenomen geworden, dan nog zoude het meer *tegen* dan *voor* de zaak van *Don Miguel* bewyzen. Wy zullen die *gewaande* wet hier aanhalen, om daarna de gevolgtrekkingen, waartoe zy aanleiding geeft, van meer naby te bezien. Zie hier dat beruchte advys, gelyk men het bekend heeft gemaakt in een geschrift getiteld: *Ik ben geen Rebel.*

"Dat de opvolging nimmer te beurt kunne vallen *aan eenen vreemden Prins en ook aan zyne kinderen*, al waren zy ook de naaste bloedverwanten van den laatst geregeerd hebbenden Koning; en dat, ingeval de Koning van *Portugal* geroepen wordt tot troons-opvolger van een grooter Ryk, hy altyd in dat Ryk zyn verblyf zal moeten houden; terwyl, wanneer hy twee of meer kinderen heeft, de oudste zoon het vreemde Ryk zal gaan besturen, en de tweede zoon alleen als regtmatig erfgenaam en opvolger zal erkend worden."

Het schynt inderdaad dat zich onder de Staten-Generaal van *Lissabon* de eene of andere toovenaar bevond, die der party van *Don Miguel* was toegedaan, en dat deze de maker van dat beruchte advys is geweest, hetwelk by ongeluk geheel en al zyn doel gemist heeft, niet alleen omdat, (gelyk wy gezegd hebben) daaraan ten eenemaal het karakter eener wet ontbrak, maar ook, om dat, al hadde het advys volkomen kracht van wet, het dan zelfs nog slechts alleen van toepassing konde zyn op de kinderen van *Don Pedro*, en geenszins op die van wylen den Koning JUAN VI., hetwelk uit het volgende blyken zal.

Het gemelde advys der Staten van *Lissabon* is gebrekkig in de uitdrukking, uit hoofde daarin niet omschreven wordt, welken zin men hechten moet aan de woorden: *aan geen vreemden Prins noch aan zyne kinderen.* Doch vermits de wet van *Lamego*, van het jaar 1143 die bepaling wel degelyk en duidelyk te kennen geeft, zullen wy daarmede overeenkomstig, den zin dier woorden opvatten, gelyk die wezenlyk is, namelyk: *Prinsen, die geene geboren Portugezen zyn.* Het tweede gebrek van dit advys is de bepaling dat, in geval de Koning opvolger eener vreemde kroon wordt, de oudste zoon in dat land zal gaan regeren, terwyl de tweede zoon in *Portugal* zal blyven en alleen als wettig erfgenaam zal erkend worden. Dit artikel bevat eene schreeuwende onregtvaardigheid, om dat de vreemde kroon veel geringer dan die van *Portugal* kan zyn, en men gevolgelyk den oudsten zoon eene overdiende straf oplegt, door hem te noodzaken afstand van eene kroon te doen, welke hy anders eenmaal van regtswege zoude gedragen hebben, en die gewigtiger is dan die tot welker bezit hy naderhand geroepen werd. Bovendien bestaat er eene onregtvaardigheid in het verbannen van dien Prins uit zyn eigen land, zoo dat hy van zyne vrienden, magen en landgenooten gescheiden moet blyven, indien het niet aan zyne keus ligt welke kroon hy aannemen wil. Alle voordeelen zyn hier ten behoeve van den tweeden zoon, en dit is, meer dan waarschynlyk, de groote reden waarom zulk een voorstel of advys (hoe men het noeme) nimmer door eenig Souverein van *Portugal* bekrachtigd is geworden.

Doch gesteld eens, dat zulk een advys kracht van wet konde hebben, wat zoude alsdan de toepassing op de groote vraag, die aan het hoofd van dit vertoog uitgedrukt is, moeten zyn?

Het oogmerk waarmede de Miguellisten zulk eene quasi-wet hebben aan het licht gebragt, is blootelyk te betoogen, dat *Don Pedro niet* de wettige opvolger van de kroon van *Portugal* was: 1.) Om dat hy een vreemd Prins was; 2.) Om dat Koning JUAN VI. twee vreemde koningryken vereenigd had, en gevolgelyk dat van *Portugal*, by zynen dood, het erfdeel van *Don Miguel* moest worden. Wy gelooven juist het tegendeel te kunnen bewyzen.

1.) Don PEDRO is geen *vreemd Prins*, volgens de wet der Staten-Generaal van *Lamego*, om dat hy *een geboren Prins van Portugal* is: Hy is ook geen vreemd Prins, volgens de gewaande wet der Staten van *Lissabon*; om dat deze laatste niet verklaart wat zy door het woord *vreemd Prins* verstaan wil hebben. Ziedaar aan de twee hoofdpunten van de Miguellisten ten eenemale den bodem ingeslagen.

1.) JUAN VI. geen opvolger van eenige vreemde kroon geweest zynde, zoo moeten alle de staten, welke hy van zyne voorouders geërfd heeft, ongekrenkt overgaan op zynen oudsten zoon en wettigen erfgenaam.

Wanneer wy nu overgaan tot het bewys dat JUAN VI, geen opvolger van eene vreemde kroon is geweest, plaatsen wy ons buiten den tekst der wet van 1641, en alsdan kan de opvolging tot de kroon van *Portugal* geenszins aan *Don Pedro* betwist worden.

De Miguellisten wenden voor, dat JUAN VI. twee vreemde kroonen vereenigd heeft, om dat hy, *Brazilie* tot den rang van een Keizerryk verheffende, en dat Ryk als onafhankelyk van *Portugal* erkennende, van die beide landen Souverein is geweest, hoe kortstondig zulks ook geweest moge zyn. (††) Zulk eene spitsvondigheid is geheel en al Jezuitisch, en maakt, buiten weten van die fyn geslepene heeren, juist een argument te meer *tegen* hun voorgeven uit. Inderdaad, wat moet ieder onpartydige van hen en hunne zaak denken, wanneer hy hen tot zulke ellendige woordverdraayingen en zulke armzalige verwringen van het gezond verstand hunne toevlugt ziet nemen?

Laat ons nu zien hoedanig *Brazilie*, met opzigt tot de onderwerpelyke vraag, te beschouwen zy.

Brazilie werd voor 328 jaren *door Portugezen* ontdekt, door Portugezen gekolonizeerd, onderworpen aan het Portugesche bestuur en aan dezelfde wetten als die in Portugal heerschen. De inwoners van *Brazilie* spreken de Portugesche taal, en *genieten in Portugal dezelfde regten als of zy in Portugal geboren waren;* alles is tusschen Brazilianen en Portugezen gemeenschappelyk, wederkeerig en algemeen. *Brazilie* maakte slechts een gedeelte der Portugesche natie uit; het was slechts een gedeelte van haar grondgebied, en zelfs droeg de vermoedelyke erfgenaam van de kroon sedert 1643 den titel van dat land, toen wylen de Koning JUAN VI., destyds Prins-Regent van Portugal en onderhoorigheden, het schoone *Brazilie* in 1815 tot een Koningryk verklaarde, en hield het voortaan onder den titel vereenigd met Portugal, gelyk het eertyds, onder den titel van kolonie of bezitting daarmede vereenigd was geweest. Het oude wapen van dit nieuwe Koningryk werd met dat van Portugal vereenigd, en de Koning van dit laatste ryk voegde by zyne titels ook dien van Koning van *Bra-*

(*) Hetgeen gebeurd is met de *Koningin* MARIA I., oudste dochter van JOSEPH I., en gehuwd met haren oom (haar vaders broeder, Koning PEDRO III.)

(†) Gelyk gebeurd is met *Donna* BRITA, de eenige dochter van Koning FERDINAND, die gehuwd was met Koning JUAN I. van *Castille*; en ook gelyk gebeurd is met de kleindochters van Koning EMMANUEL.

(‡) En de Prins *Don* MIGUEL (oudste zoon van den Koning EMMANUEL en *Donna* ELIZABETH, de oudste dochter en erfgename der Katholyke monarchen FERDINAND en ELIZABETH, geboren den 24 Augustus 1498, en uitgeroepen als *Erfprins der kroonen van Portugal en Spanje*, overleden 20 July 1500, zonder wiens opvolging deze kroonen met het Huis *Aviz* en niet met *Oostenryk* vereenigd zouden zyn geworden.

(††) Het zoude alsdan drie kroonen met elkander vereenigd hebben: *Koning van Portugal, Koning der Algarves, Koning of Keizer van Brazilie;* wien zoude dan de Kroon van Algarves toebehooren?

zilie. Er hebben slechts veranderingen van namen plaats gehad, alle betrekkingen tusschen Brazilie en Portugal bleven dezelfden.

In lateren tyd gaf Koning JUAN VI. aan zyn' oudsten zoon, voor hem en voor de toekomstige troonopvolgers, den titel van Erfprins van *Portugal, Brazilie en de Algarves.* Niemand was tot dus verre op de gedachte gekomen, om Brazilie als onafhankelyk van Portugal te beschouwen. In 1825 erkende dezelfde Koning JUAN VI. Brazilie als keizerryk en bekrachtigde de onafhankelykheid daarvan, door afstand van zyne voorouderlyke regten op het bezit van dat land te doen, en de heerschappy daarvan over te dragen aan zynen oudsten zoon, den Erfprins van *Portugal* en de *Algarves*, voor hem en zyne wettige nakomelingen. Toen eerst werd Brazilie voor Portugal een vreemd land, en van toen of werd het niet meer door den Koning van Portugal beheerscht. Hoe zal men den kunnen beweren, dat JUAN VI. twee aan elkander vreemde kroonen vereenig heeft? Waar zyn de documenten te vinden die bewyzen kunnen dat JUAN VI. het Keizerryk van Brazilie geregeerd heeft? Zy bestaan niet, en ingeval JUAN VI. geen souverein van het keizerryk Brazilie geweest is, heeft hy ook geene twee vreemde kroonen vereenigd, en gevolgelyk is er geene verdeeling zyner staten tusschen zyne twee kinderen te maken; gevolgelyk kan dan ook, volgens de wet der staten van Lissabon, don PEDRO Koning van Portugal worden, ofschoon hy reeds in het bezit van eene vreemde kroon mogt zyn, of in het toekomende mogt worden. Niet anders dan *na zyn overlyden* kan die wet van toepassing zyn, voor zoo veel zy de verdeeling der twee vreemde kroonen betreft. Gevolgelyk moeten dan nog by het overlyden van Don PEDRO zyne twee aan elkander vreemde kroonen, ingevolge de gewaande wet van de Staten-Generaal van Lissabon (1641), verdeeld worden tusschen zyne kinderen, en de oudste zoon zal in het vreemde ryk regeren, terwyl de tweede in Portugal zal blyven om als eenige erfgenaam van den troon erkend te worden. Dit is nu hetgeen Don PEDRO gedaan heeft, door afstand van de laatstgenoemde kroon te doen. Hy heeft die kroon daardoor overgedragen aan diengenen van zyne kinderen, die haar volgens uwe eigene wet, moet dragen. Dit is zoo onbetwistbaar klaarblykelyk, dat wy alle bewysredenen, tot staving van het regt van Donna MARIA II., geheel overbodig achten.

Indien Den MIGUEL *zelf geloofd had* dat hy eenig regt op den troon van Portugal bezat, waarom heeft hy dan niet, met zyne eigene buitensporige heerschzucht en die van zyne moeder, den titel aangenomen, die aan den wettigen troonsopvolger toekomt? Waarom heeft hy by den dood zyns vaders niet geprotesteerd tegen alle akten, door welke Don PEDRO als Koning van Portugal erkend is geworden? Waarom heeft Don MIGUEL den zelf zynen broeder als zynen souverein erkend, en hem den eed van gehouw-en getrouwheid gezworen?— Waarom heeft hy dan ook met eede het charter van Don PEDRO bezworen en van zynen broeder den titel van Regent aangenomen? Waarom heeft Don MIGUEL zich dan niet openlyk op de wetten beroepen in stede van met zyne handlangers allerlei slinksche wegen in te slaan, om den weg tot zyne overheersching te banen? Waarom . . . . . doch wy zouden deze vragen even zoo talryk als de bewysredenen voor het regt van Don PEDRO kunnen doen worden, en besluiten met het stellige gevoelen, hetwelk door elken voorstander van wetten en maatschappelyke orde omhelsd en aangekleefd wordt: *De infant Don* MIGUEL *heeft geene de allerminste regtmatige aanspraak op de kroon van Portugal.*

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 23sten January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 9den January 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP

By AUGUST MULLER, nieuwe Tuinboontjes en Doperwten, beste Thee, zeer fyn Zwart, Blaauw en Groen Laken en half Laken, &c.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van ongeveer Twaalf Honderd Guldens, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten, op aanstaanden Zaturdag den 24sten dezer tot des middags te twaalf ure, ter Algemeene Secretary inteleveren, de meeste premie zullen aanbieden.

W. PRINCE, Sec.

Den 22sten January 1829.

Den 16den January 1829.

NAAR AMSTERDAM,

Zal op den 7den February aanstaande vertrekken de sne zeilende Brik

MARIA & JACOBA,
Kapitein J. J. BART.

Voor Vracht en Passagie vervoege men zich ten Pakhuize van J. J. POOL, of by den Kapitein aan boord.

BEKENDMAKING.

DE WEDUWE D. DE GRAAFF en J. J. POOL qq. zullen op den 28sten January aanstaande by Publieke Opveiling zonder reserve doen verkoopen, de door hun per dit weekblad vroeger aangeboden Medicynen, Potten, Flesschen en wat verder tot eene wel ingerigte Apotheek behoort; blyvende dezelve tot gestelde vendu dag echter by voortduring uit de hand te koop.

Den 9den January 1829.

Curaçao 7th January 1829.

THE undersigned having perused in the Curaçao Courant an advertisement of Mr. Alex. Kerr, Merchant at Puerto Cabello, hereby notifies, that he has this day granted his power of attorney to Messrs. Rotgers, Stagman, &co. in order to claim from him, and settle the just and due pretensions, which he the undersigned conceives to have against him.

S. LYON.

Curazao 7 de Enero 1829.

EL abaxo firmado haviendo leido en la Gazeta de Curazao un aviso del Señor Alex. Kerr, del Comercio de Puerto Cabello, Notifica por esta, que en fecha de oy há otorgado su poder á los Señores Rotgers, Stagman y Compa. al fin de reclamar y ajustar por el las pretenciones debidas que le parece tener contra el dicho Señor Kerr.

S. LYON.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY

18.	bark Dandy, Laclé,	Aruba
21.	—— Maria Manuela, Fernandez,	Coro
22.	golet Dos Amigos, Freyte,	dito

UITGEKLAARD—JANUARY

19.	golet Carolina, De Haseth,
	bark Dandy, Laclé,
20.	golet Maria, Rotje,
21.	bark Candelaria, Garcia,
23.	golet Mary, Debrot,

Z. M. brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buys, is op Woensdag den 21sten dezer van St. Eustatius aangekomen.

Met de Panter aangekomen de Weled. Gestr. Heer — Schorrenberg, Chirurgyn der 2de Klasse, geplaatst by het Garnizoen alhier.

Wy hebben kortelyks in onze laatste vermeld dat het gebeurde te Popayan, hetwelk wy eene factie noemden, doch hetwelk werkelyk eene omwenteling, bewerkt door de voorstaanders en verdedigers der vryheid van Colombia, geweest is, ten ondergebragt en dat ten gevolge waarvan Generaal Bolivar is terug gekeerd. Sedert zyn er brieven uit Columbia tot den 17den dezer alhier ontvangen, waaruit wy bemerken dat de omwenteling ernstiger geweest is dan wy ons voorgesteld hebben. Men verzekert thans, buiten twyfel, dat de troepen onder het bevel van de kolonel Hilario Lopez Valdez, lid der Groote Conventie en kolonel Obando, op den 12den Nov., bezit genomen hebben van Popayan, na den Kommandant Generaal Mosquera en zyne troepen, welke die plaats verdedigden verslagen te hebben; en schoon die brieven melding maken dat Generaal Cordova, op den 17den dierzelfde maand, naby het leger der Liberalen, met een vry zwaardere krygsmagt was, heeft er geen gevecht plaats gehad, om dat Cordova naar de aankomst van Generaal Bolivar verbeidde, die reeds van Bogota vertrokken was, om zich met hem te vereenigen. Dit gedeelte van het berigt is waarlyk koddig: op den 12den neemt het leger der Liberalen bezit van Popayan en op den 17, slechts vyf dagen later, was Generaal Cordova met zyne afdeeling in de nabyheid van gemeld leger, alhoewel de afstand van Bogota tot Popayan, vyftien goede dagen marsch is.

De kolonels Lopez Valdez en Obando, zyn officieren van groote bekwaamheid, als ook van liberale grondbeginzelen, en wenschen ongetwyfeld gaarne het land uit de band des gewelds en der verdrukking te redden.

Wy gelooven dat het Peruaansche leger ter dezer tyd tegen Quito ageert.

De standaard der vryheid is thans in Columbia opgestoken; en ofschoon eenigen den uitslag in twyfel mogen trekken, aarselen wy geenzins te zeggen, dat wy stellig gelooven, dat dat land weder genieten zal het geluk hetwelk de konstitutie hetzelve geschonken heeft, vóór de aankomst van Generaal Bolivar uit Peru.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vertaling van een Extract uit The Weekly Register *te* Antigua; *Donderdag den* 30 *December* 1828.

Aan den Uitgever van het Weekly Register.

MYN HEER!

Het zal ongetwyfeld genoegen baren aan het publiek van deze en andere omliggende kolonien te vernemen, dat sedert de terugkomst te St. Eustatius van Z. E. den Commandeur (Governor) van Raders, de meest voldoende maatregelen zyn bewerkstelligd, om tot het dus verre genoegzaam georganiseerde en maar al te zeer ondersteunde systema van zeeroovery, hetwelk zoo wel aldaar als in de naburige vreemde kolonien werd achtervolgd, te stuiten. De beide volgende gevallen mogen hiervan ten bewyze strekken en zullen het gedrag dat zich den genoemden Commandeur van Raders in dezen heeft voorgeschreven in een juist daglicht plaatsen.

Op den 13den der verledene maand kwam er te St. Eustatius aan eene schoener, dewelke door de brik *Presidenta* van kapitein *Almeida* onderschept zynde geworden, door hem werd opgezonden wegens het plegen van zeeroof, hoewel van geene zeer ernstige natuur; gedachte schoener werd dadelyk door het gouvernement in beslag genomen, terwyl eene wacht aan boord gesteld zynde, tevens een naauwkeurig onderzoek omtrent haar bevolen werd; zy is toen gebleken te zyn de *New Ceres* van *St. Thomas*, bevragt geweest door de Heeren *Gage, & Co.* aldaar, met oogmerk, om, na te Cuba eene lading mahony hout, tabak, enz. ingenomen te hebben, van daar naar *Gibraltar* te stevenen; op welke laatste reize de kapitein en het scheepsvolk onderscheidene daden van zeeroof hebben gepleegd; zynde onder andere twee Amerikaansche vaartuigen door hen geplunderd geworden van koopmanschappen, kleederen, enz. welke goederen onderschept zynde, door het gouvernement in beslag werden genomen, om by reclame van de eigenaren aan dezelve te kunnen worden terug gegeven. Van de voormelde omstandigheid werd dadelyk kennis gegeven aan het gouvernement te St. Thomas, en de schoener met hare equipagie en lading zyn naargaans aan eene Deensche oorlogs brik, dewelke daartoe van gemeld eiland was afgevaardigd, overgeleverd geworden.

Op den 18den daaraanvolgende zag men eene groote koopvaardy brik ter reede van St. Eustatius opzeilen, zonder eenige vlag te vertoonen dan na dat er verscheidene schoten op haar waren gedaan, als wanneer zy de Engelsche vlag liet waayen; haar uiterlyk voorkomen tot kwaad vermoeden aanleiding gegeven hebbende, werd er door den Commandeur eenen officier naar boord gezonden om den gezagvoerder aan den wal te brengen; daar deze by de voorloopige ondervragingen geene papieren konde vertoonen, noch eenige voldoende inlichting omtrent het vaartuig wist te geven, werd hetzelve onmiddelyk daarop in beslag ge-

nomen. Bÿ het nader bewerkstelligde onderzoek bleek het, dat de brik zÿnde genaamd *Aurora*, genomen was door de Bueuos Ayresche schoener *Congreso*, kapitein *Chase*; onder welke vlag dezelve oorspronkelÿk had gevaren, kon echter met geene zekerheid blÿken, daar noch papieren, noch eenige van hare vorige equipagie aanwezig waren. Zÿ was geladen met katoen, rÿst, huiden en bereid leder, en werd gezegd te zÿn Braziliaansch eigendom, zÿnde het vaartuig van genoemde bouworder.

Daar de brik na hare aankomst ter gemelde reede de Engelsche vlag bad geheschen, werd de pakket *Frolic* door den Commandant en Chef van *St. Kitts* naar *St. Eustatius* afgevaardigd ten einde in de bÿzonderheden van genoemde brik onderzoek te doen. Door den Commandeur *van Raders* werd daartoe geredelÿk ingestemd en de behulpzame hand verleend; de kapitein der pakket heeft zich alzoo na de meest naauwkeurige navorsching kunnen overtuigd houden *dat dezelve geen Britsch eigendom was*. Naargaans werd er wederom eene dergelÿke nasporing gedaan door den kapitein van Z. M. schip *Icarus*, die eveneens van begrip was dat er voor hem als Britsch officier geene termen bestonden om het vaartuig of deszelfs lading opteeischen. Ik verneem dat beide deze heeren hunne uiterste tevredenheid hebben betuigd over de verpligtende en eervolle wÿze waarmede zÿ in dezen door den Commandeur van St. Eustatius werden bÿgestaan. Sedert heeft de voornoemde kapitein *Chase* in zÿne schoener zich vóór *St Eustatius* vertoond, en eene reclame voor de brik en hare lading ingezonden; doch daar hy geene bewÿzen heeft kunnen overleggen aangaande hare oorspronkelÿke Natie-vlag, noch wegens zÿn regt om haar te hebben mogen nemen, is zÿn aanzoek afgewezen en de kaper gelast geworden zich te verwÿderen.

Een gedeelte der lading aan bederf onderhevig, zoude geland en verkocht worden, om het bedrag daarvan, met de overige artikelen, in handen van het Nederlandsche gouvernement ter beschikking te houden, van den gene die naargaans zyn regt van eigendom zal kunnen doen gelden.

Er is een bevelschrift door den Commandeur uitgevaardigd, hetwelk ten strikste in acht wordt genomen, verbiedende, aan kapers of derzelver prÿzen om ter reede van St. Eustatius te ankeren; terwÿl, ingeval de laatsten ten anker komen, zÿ overhaald zullen worden, met oogmerk om al zoodanig eigendom als door deze roover kruissers onwettiglÿk verkregen mogt zÿn, aantehouden.

Byaldien de Commandeur *van Raders* in het goede door hem begonnen, blÿft volharden, en dat de eilanden onder zÿn gouvernement ophouden te zÿn de toevlugt van eene onwettige bende zeeschuimers, (*desperados*) zoo zal er eene groote stap volbragt wezen en Z. E. zal de achting en toegenegenheid van alle weldenkenden blÿven wegdragen.

Ik ben

Mÿn Heer!

Uwe, enz.

Een Britsch Koopman.

St. John Antigua, 30 Dec. 1828.

Wÿ hebben genoegen geschept in het plaatsen van den vorenstaanden brief, gelÿk het ons ten allen tÿde eene bron van genoegdoening zal opleveren wanneer wÿ in de gelegenheid geraken onzen bÿstand te kunnen verlenen, om zoodanige daadzaken bekend te maken, strekkende om de eer en reputatie van onze vreemde naburen, optebeuren uit de laagte waarin zÿ door eigen toedoen zÿn komen te vervallen.

De Uitgever van de Weekly Register.

Portugesche wonder.—Naar luid der Engelsche nieuwspapieren, verhaalt men onder de verscheidene middelen waarvan de geestelÿken in Portugal zich bedienen ten einde het volk ten gunste van Don Miguel te doen overhellen, dat zÿ hetzelve in het geloof geprent hebben, dat zÿ in de aarde begraven gevonden hebben het beeld van een zeer groote heilige. Hetzelve werd terstond weggevoerd en op een der altaren der hoofdkerk geplaatst, waar het volk bÿ menigte toeliep om hetzelve aantebidden. Men besloot dan dat de Heilige zoude beslissen, wie de wettige Monarch van het Portugeesche koningrÿk zal moeten zÿn. Tot dat einde werd eene plegtige mis gevierd; en de priester die de mis bediende vroeg met luide stem aan den Heilige "verkiest gÿ dat Don Pedro de Koning van Portugal zÿ?" De Heilige bewoog het hoofd heen en weer, betuigende, gevolgelÿk, zÿne afkeuring. En "wilt gÿ dat Don Miguel het zÿ?" De Heilige gaf het teeken van toestemming, bewoog het hoofd op en neer. Het kan niet missen of zulke wonderdaden moeten veel ophef verwekken, zoodanig dat de kerk niet groot genoeg was, om de menigte menschen die er in liepen te bergen. Allen wilden het wonderwerk aanschouwen en de goede priester verleende zich daartoe gereedelÿk. De eerste vraag werd herhaald en de Heilige antwoordde tot groote verwondering en algemeene toejuiching der geloovigen.—De priester deed de tweede vraag, maar het beeld bleef onbewegelÿk staan. Deze vraag werd herhaald, doch dit maal ook tot verbazing van den priester, bemerkt hÿ geene de minste beweging. Reeds begon de goede priester driftig te worden, toen er achter het gordÿn een jongen het hoofd uitstak en zeide met luide stemme: *Mÿn Heer Pastoor ik heb de schuld niet dat de Heilige geen antwoord geeft, de touw is gebroken.*

Uitbetaalde sommen door Engeland in de oorlogen sedert 1688 *tot* 1815.—Men telt in dat tÿdvak 127 jaren, dat is van de omwenteling in 1688 tot den algemeenen vrede van 1815, waarvan 65 jaren in oorlogen verloopen zÿn; en in dezelven zÿn er 2,023¼ millioen ponden sterling aan oorlogs kosten verteerd geworden.

	millioenen.
De revolutie van 1688 tot 1697	36
De oorlog der successie van Spanje van 1702 tot 1713 .	62¼
Idem van Spanje van 1739 tot 1748	54
De 7 jaren van 1756 tot 1763	112
De Amerikaansche oorlog van 1775 tot 1783	136
De oorlog der Fransche omwenteling van 1793 tot 1802	464
De oorlog tegen Buonaparte van 1803 tot 1815	1159
	£ 2023¼

Van deze som heeft Engeland beleening gedaan van 834¼ millioen, waarvan nog de interessen betaald moeten worden; en de overige 1189 millioenen zÿn door het volk opgebragt geworden.

Trekken van den geest des Pausdoms in de negentiende eeuw.

De Heer *Aignan*, lid der *Fransche* Akademie, meldt in zÿn uitmuntend werkje, *de l' Etat des Protestans en France, Notes historiques, p.* 129, het volgende: "*Pius* VII beklaagde zich, in 1805, te *Weenen*, "dat onroerende goederen uit de handen van Geestelÿken in die van *Protestantsche* Vorsten waren overgegaan," en beweerde bÿ die gelegenheid, "dat ketters, volgens de wetten der Kerk, niet alleen geene geestelÿke, maar geenerlei goederen konden bezitten, omdat de misdaad van ketterÿ moest gestraft worden met verbeurdverklaring van goederen." Hÿ voegde daarby, "dat de Onderdanen van eenen ketterschen Vorst van alle pligten jegens hem ontslagen waren."—"'t Is waar," zeide hÿ eindelÿk, "wÿ beleven zulke ellendige tÿden, en die zoo diep vernederend zÿn voor de Bruid van CHRISTUS, (de *Roomsche* Kerk) dat het haar niet meer mogelÿk is, zulke heilige grondstellingen uit te oefenen, noch zelfs raadzaam, die in het geheugen te roepen, en dat zÿ genoodzaakt *is*, hare blÿlyke gestrengheid tegen de vÿanden des geloofs op te schorten. Maar, zoo zÿ al haar Regt niet kan uitoefenen, om de voorstanders der ketterÿ van hun gebied te ontzetten, en hunne goederen verbeurd te verklaren, kan zÿ dan toch ooit gedoogen, dat men deze lieden met *hare* goederen verrÿke? Welk een voorwerp van bespotting zou zÿ dan niet worden voor de ketters en voor de ongeloovigen zelve, die hare droefheid zouden bespotten, en zeggen, dat men het middel gevonden heeft, om haar *verdraagzaam* te maken!"

In een' anderen brief, in 1808, aan zÿne Agenten in *Polen* beweert dezelfde Paus, "dat geene huwelÿken tusschen Onroomschen wettig zÿn; dat deze slechts in *Concubinaat* kunnen leven; dat hunne kinderen, als *bastaarden*, hen niet mogen opvolgen; dat de *Roomschen* zelve slechts wettig getrouwd zÿn, volgens de regelen van het Hof van *Rome*; maar dat dan ook hun huwelÿk van kracht is, al hadden zÿ, voor het overige, alle de wetten van hun land overtreden."

Ziet daar de gevoelens van den hooggeroemden *Pius* VII en de geheime gedachten van het Hof van *Rome* ontmaskerd! Wacht u dan, Protestanten, voor de zoete lokstem der *alleen zaligmakende Kerk!* Zÿ is nog dezelfde als vóór derdehalve Eeuw, toen uwe brave Vaderen tot hare gewapende dienaren zeiden:

Fistula dulce canit, volucrem dum decipit auceps.

COLOMBIA.

We spoke rather in a succint manner in our last relative to the affair of Popayan, saying that what is called a faction, but that in reality is composed of the sustainers and defenders of the liberty of Colombia, had been routed, and that in virtue of which General Bolivar had returned. Sinc then letters have been received from Colombia up to the 17th inst., and by them we are persuaded to believe that the affair is of a much more serious aspect than we were at first led to believe. It is now ascertained beyond all doubt that the troops under the command of Colonels Hilario Lopez Valdez, member of the Grand Convention, and Obando had taken possession of Popayan on the 12th of November, after having defeated the Commandant General Mosquera and his troops that defended the place; and although these letters also mention, that General Cordova was on the 17th of the same month near the liberal army, with a much superior force, no battle had been fought, because Cordova waited the arrival of Bolivar, who had already left Bogota on his way to join him. This part of the intelligence is really comical: on the 12th the liberal army takes possession of Popayan, and on the 17th, five days only intervening, General Cordova was near them with his army, though the distance from Bogota to Popayan is good fifteen days march. Colonels Lopez Valdez and Obando are officers of superior abilities, as well as of liberal principles, and are no doubt anxious to save the country from tirany and oppression.

We are of opinion that the Peruvian army is by this time operating upon Quito. The standard of Liberty is now raised in Colombia and although the result may appear doubtful to some, we do not besitate in saying that it is our decided opinion that, that country will soon return to enjoy the happiness which the Constitution granted to her before the arrival of General Bolivar from Peru.

VARIETIES.

IRELAND.

The state of the country, at the present crisis, is truly awful. In the north a desperate and armed faction, released from a temporary check, exasperated by a partial rebuff, and thirsting for blood, are daily excited against their Catholic countrymen by the inflammatory harangues of men, whose conduct more resembles that of Priests of Moloch than Ministers of Jesus. In the south and west, a peasantry, the fiercest in Europe, and proverbially reckless of life, are regularly organized, and only restrained from rushing into rebellion by the prudence, moderation, or fear of the Catholic Association! In the north, Catholic blood has already been shed; and in the south, the peasantry have come into collision with the police, torn down their barrack, and consumed every thing in it to ashes. We do not hesitate to assert, that the only alternative to granting emancipation, which is left to the Government, is rebellion and civil war, the most horrible by which any country was ever scourged. We cannot, however, conceive that the Government will be man enough to hesitate any longer. The political situation of Europe threatens to involve England in war; and though the Association may profess what they will, and though they may be sincere in the profession, the first gun fired in that war will be the signal for rebellion. Even should foreign affairs be adjusted, the Catholics will be goaded into rebellion, if the Government does not interfere. A few more meetings, such as that at Ormagh—a few harangues, such as that which the Rev. Mr. Horner made, and those reverend and hoary ruffians who call for "blood, torrents of blood," will be satisfied to the utmost extent of their diabolical wish. It will be seen whether a whole people can so easily be exterminated, without the "alternative of Connaught" being left them as a refuge. But we shall not speculate on the horrible and disgusting supposition. No Government,—no administration, will be so wicked as to hesitate between doing a simple act of justice and involving Ireland, and eventually Great Britain, in irretrievable ruin; for ruin, inevitable ruin, a rebellion in Ireland would bring down upon both.—There can be no doubt that England could finally crush the Irish Catholics, if Europe, and those nations that envy her power, would look quietly on while the strife was raging: but her triumph would only be unlike the victory of Pyrrhus, inasmuch as it would not require another to complete her ruin.—*Belfast Northern Whig.*

SIR HUDSON LOWE.

The following particulars of an outrage upon Sir Hudson Lowe at the Mauritius are given in a letter from Port Louis, dated May 2, in the *Journal du Commerce.* It will be seen that Sir Hudson has had a very narrow escape from assassination:—

"We have had for three days a visit from Sir Hudson Lowe, on his return from his government at Ceylon. On his announcement of his arrival the population was filled with anger, indignation was painted on their faces, and he was overwhelmed with humiliations by the youth of the Mauritius. On the day of his debarkation, which had been fixed for the 30th of April, at noon, a great crowd had assembled, but the Governor foreseeing what might happen, and being alarmed at the freedom with which the populace expressed their opinions, arranged for the landing to take place at eight o'clock in the morning, and the salute was not fired until Sir Hudson Lowe was already in the house of the Governor. By this arrangement, few persons saw the landing. The news, however, had no sooner spread, than about 2,000 assembled before the Government-house, and uttered tumultuous and contemptuous expressions. The Governor made his appearance, and ordered the officer on guard to drive back the populace, which was accomplished with great difficulty, the most insulting cries against Sir Hudson Lowe being uttered by them as they retired.—On the third day, when he was to leave Mauritius, a direct attack upon him was projected. On the 2d May, at nine in the morning, he quitted the Government-house without escort, accompanied only by his Aid-de-Camp. Groups of the populace had assembled as early as five o'clock in the morning; and when he saw them, he demanded an escort, which, however, was not granted. The Governor did not accompany him, and he even set out the preceding evening for his country-house. Sir Hudson Lowe was hissed and hooted, and the most humiliating epithets were bestowed upon him by the crowd; and they even went so far as to throw stones and filth at him. Several young men put their fists into his face, calling him, at the same time, 'executioner, assassin, wild beast, and cannibal.' At length the populace were getting so enraged as to be on the point of tearing him to pieces, when he arrived at his boat: he was hooted and stoned as long as he remained in sight. The English remained passive; but Sir Hudson Lowe did not escape the contempt of his compatriots."

Efficacy of Port Wine.—Count Noe relates the following occurrences in his narrative of the Expedition from India to Egypt,—the author then serving in the British army:—

"The plague was beginning its ravages at Boulac, at Cairo, at Remanieh, and in Middle Egypt. The General, consequently, adopted the strictest measures to preserve Gyzeh from this contagion. All communication with the capital was interdicted, and the boats, which either ascended or descended the river, were subjected to a quarantine. These precautions were most urgent, and happily effectual; for Gyzeh was, I believe, almost the only town in Egypt, which remained exempt from the contagion. The Indian army at Rosetta was attacked by it, and lost several soldiers. [illegible] malady was not epidemical, nor even absolutely dangerous in all cases. He offered his services to attend those who were attacked by it, and even inoculated himself, as well as a young Arab who was in his service, with the virus; both, however, fell victims to their temerity.

"The zeal of our other surgeons was unbounded; several of them shut themselves up in the lazaretto with the sufferers, and were rewarded for their noble devotion by the very small number of those who fell victims to the disease. An extraordinary fact, and one worthy of recital, occurred to a soldier of the 28th light dragoons.—This man, attacked by the disorder, felt his end approaching, and, suffering the torments of a raging thirst, said to the physicians, 'I have only a few moments to live; give me, I implore you, a bottle of port wine; that will, perhaps, calm the agonies I am enduring!' The physician consented, and gave the bottle to the dragoon, who swallowed the whole of its contents at a single draught, then threw himself back on his couch, and fell into a profound sleep. On awaking, he found himself considerably better; he no longer felt the torture of thirst, and the racking pains he had before endured had subsided: his courage and strength increased hourly; and the patient speedily saw himself perfectly restored to health. From that time the doctor administered port wine to all his patients, and did not lose one. It is remarkable, that although we lost several soldiers, not a single officer perished. Can it be that they were indebted to a better-served table for this exception? It appears, I think, extremely probable."

To Preserve Zoological Specimens from Insects.—Put rectified oil of turpentine into a bladder, the mouth of which is firmly tied with a waxed string, and nothing more is necessary than to place the bladder thus prepared in the box with the birds, or to tie it to the pedestal on which the birds are perched in a case. For large cases of birds, a pig's or a sheep's bladder is sufficient; for middle sized cases, a lamb's or a rabbit's bladder will do; and for a small one, we may use a rat's bladder. The turpentine evidently penetrates through the bladder, as it fills the case with its strong smell.—This method fo preserving zoological specimens has been most successively employed, to a great extent, in the museum in the University of Edinburgh.

There is, at this moment, in the coffers of the Bank of England, gold to the amount of £13,000,000.—*Observer.*

A celebrated foreign physician, who was not less noted for his social than his medical qualities, used to declare, that he should have died a hundred times of indigestion, if he had not accustomed himself to take coffee at dinner.

American genius.—It is owing to the continual teasing of mosquitos that America has produced so few works of genius. Who could possible compose himself to think with such an odious insect eternally humming in his ears, and thirsting for his blood?—*Barrow's Cochin China.*

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wy van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen ontvangen hebben een door Zyner Majesteits Gommissaris Generaal, by besluit van den 21sten July dezes jaars No. 222 gearresteerd Reglement voor de regtbanken van kleine zaken in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen ten einde hetzelve reglement algemeen bekend te maken en voor de eenige rigtsnoer te doen aannemen, waarnaar alle zaken tot de competentie van het Collegie van kleine zaken staande, zullen moeten geinstitueerd en beregt worden.

Zoo wordt hierby publiciteit gegeven aan het voormelde reglement, hetwelk aldus luidt:

(F. I.)

En voorts bepaald dat hetzelve op en met den eersten dag van het aanstaande Jaar 1829 op dit eiland in werking zal komen om volgens deszelfs inhoud opgevolgd en nagekomen te worden.

Gearresteerd op Curaçao den 29sten December 1828, het zestiende Jaar van Zyner Majesteits Regering.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao de to utsupra.

W. PRINCE, Sec.